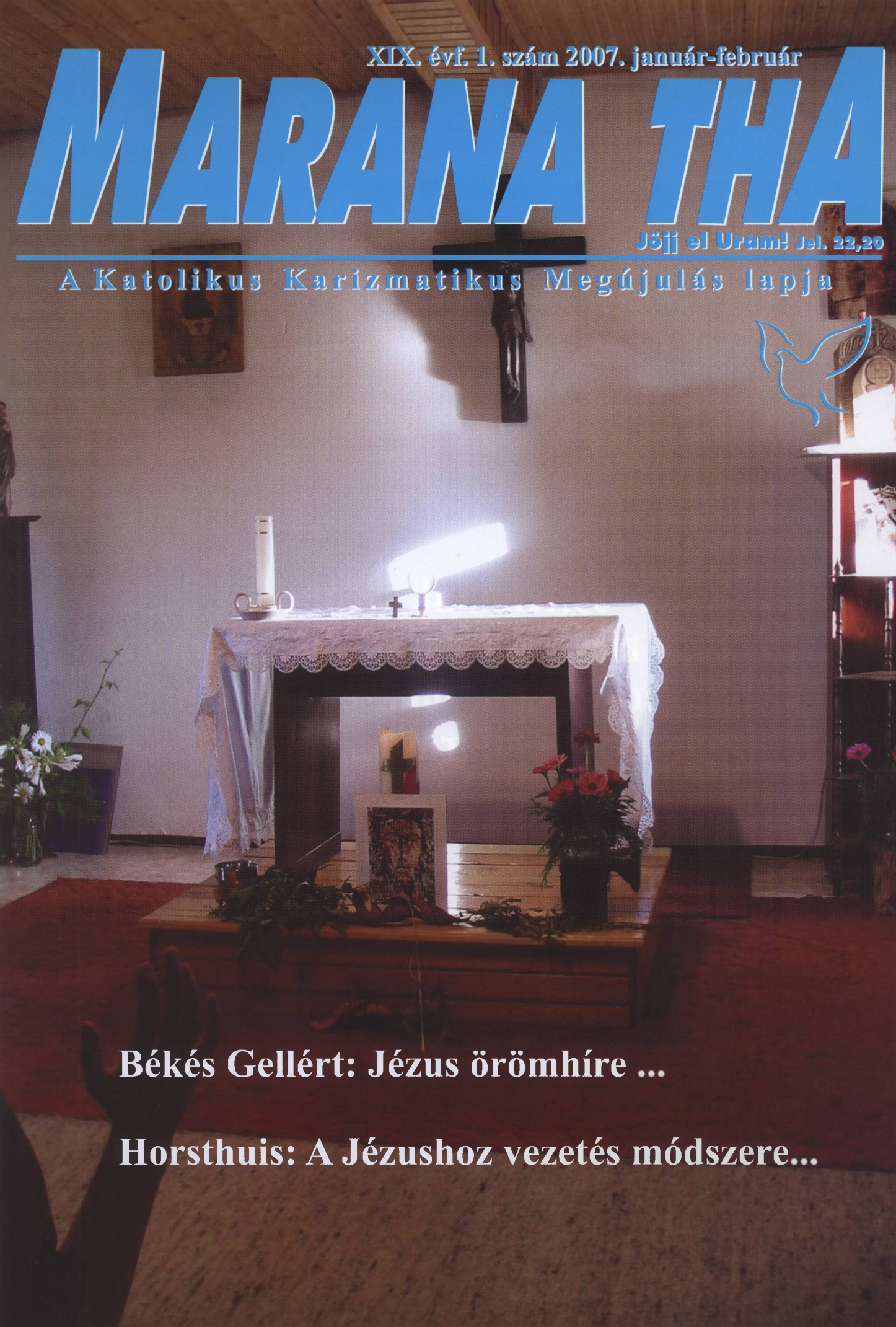
XIX. évf. 1. szám 2007. január-február

MARANA THA

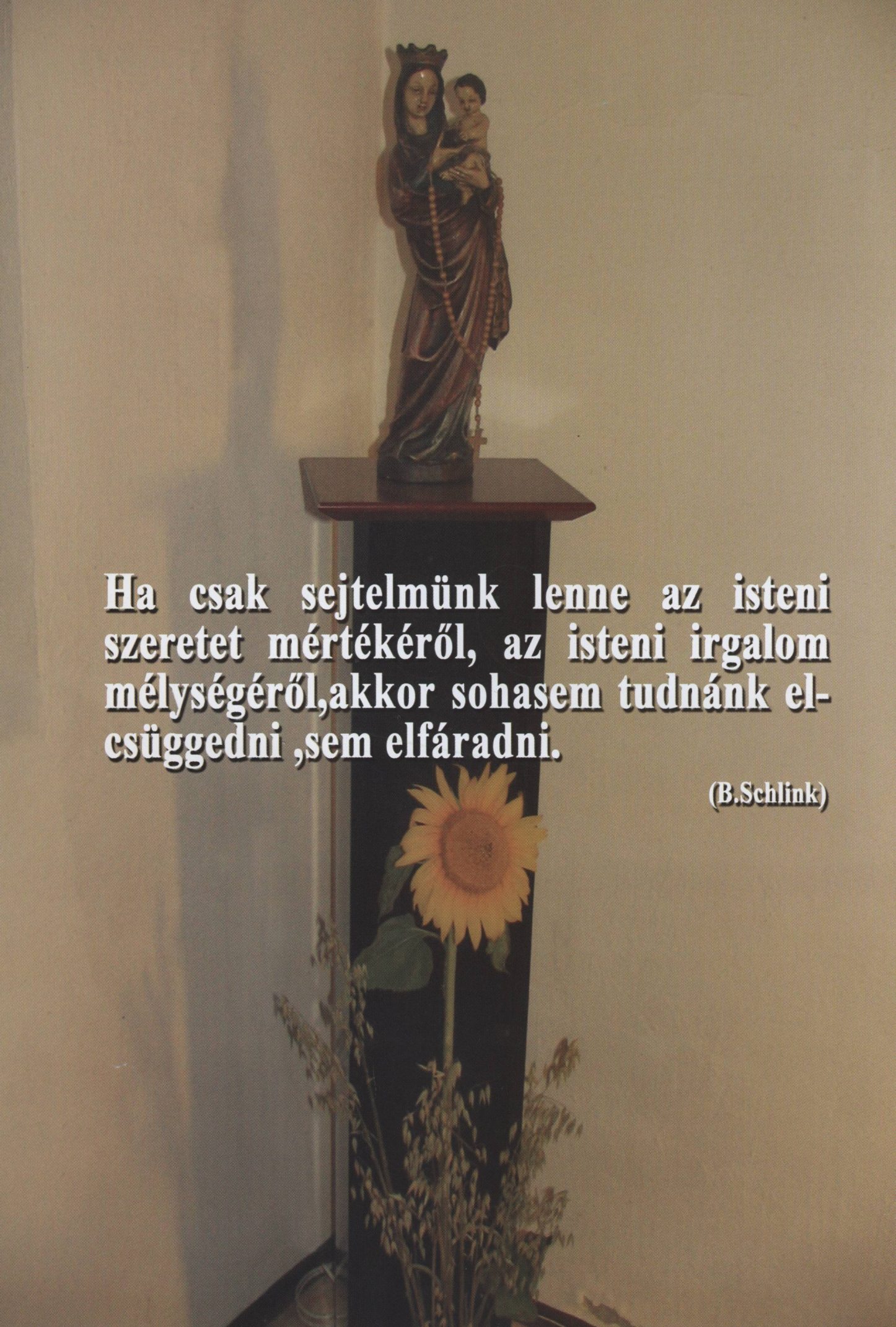
Jöjj el Uram! Jel. 22,20

A Katolikus Karizmatikus Megújulás lapja

Békés Gellért: Jézus örömhíre ...

Horsthuis: A Jézushoz vezetés módszere...

Ha csak sejtelmünk lenne az isteni szeretet mértékéről, az isteni irgalom mélységéről,akkor sohasem tudnánk elcsüggedni ,sem elfáradni.

(B.Schlink)

Semmi sem szakíthat el az Úrtól...

Pál apostol egyik levelében azért tárja elénk a dicsőséges jövőt, hogy bátorítson a jelen szenvedések elviselésére. Ha a hívő embernek szilárd a kapcsolata Krisztussal, akkor semminek sincs akkora ereje, hogy összetörje őt. *„Ki szakíthat el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság vagy szorongatás? Éhség, mezítelenség, veszedelem, üldözés vagy kard?... semmi sem szakíthat el bennünket Isten szeretetétől!"* (Róm 8,35.39)

Az új esztendő küszöbén mindenki felteszi magának a kérdést: „Hogyan tovább?" Mennél nehezebbek az életkörülmények, annál nehezebb erre a kérdésre felelni. A jó felelet megtalálásának a feltétele, hogy szilárdan kapcsolódjunk Jézus Krisztushoz!

A Jézussal való kapcsolat állandó növekedésre hív. Ő részesíteni akar bennünket isteni életéből. Az Ő élete isteni élet, ami a legteljesebb, leggazdagabb. Ez az élet indult meg bennünk keresztségünk alkalmával. A Szentlélek ezt az életet akarja bennünk kibontakoztatni, ha együttműködünk vele. A lelki élet ott kezdődik, amikor az ember szakít a tudatos bűnnel, mert a bűn a kegyelem visszautasítása. Azt jelzi, hogy elutasítom a felkínált isteni életet. A legtöbb ember tudatlanságból teszi ezt, ami a hit gyengeségéből fakad. Nem hiszi el, hogy amit Isten felkínál, az sokkal nagyszerűbb, gazdagabb, mint amit a bűn és a világ kínál fel.

Izajás próféta azt írja: *„Szíved dobog az örömtől és kitágul."* (Iz 60,5) Mikor dobog fel szívünk az örömtől? Akkor, amikor tudatosodik bennünk, hogy kedvesek vagyunk az Úr előtt! Hogy az Ő élete megszületett a szívünkben. Az Ő élete a végtelen jóság és irgalom. Ezt az életet azonban nekünk kell megőriznünk. Mivel? Nemcsak a szívből jövő imával, hanem azzal, hogy legyőzzük az aggodalmaskodást, félelmeket, hatalom- és pénzvágyat. A belső világosság azt jelenti, hogy az ember kiüresíti önmagát, ahogy Pál apostol megfogalmazta ezt Jézusról. Kiüresedni a testi vágyaktól és a birtoklás vágyától. Lemondani arról, hogy önző módon folyton a saját élvezetünket és nekünk tetsző dolgokat keressük. Megtanulni elfogadni azt, ami van. Azt, amit Istentől kaptam. Megtanulni örülni az életnek és nem a dolgoknak és élvezeteknek. Ehhez nagy bölcsesség kell ma, amikor a reklámok állandóan bombázzák vágyainkat.

Jézus azt mondta: *„Aki szeret engem, ahhoz elmegyünk az Atyával és benne fogunk lakni."* (Jn 14,23) Ha engedjük, hogy Ő bennünk lakjon, akkor ebből hihetetlen erő árad. Az ember sokszor azt gondolja, hogy nem tud megváltozni, de íme, a változás forrása: engedni, hogy Jézus éljen bennünk!

Ez a gazdagság *„kegyelmi adomány"* (Ef 3,8), amelyet kérnünk kell. Isten mindenkinek adni akarja, aki nyitott rá, hogy befogadja Krisztus gazdagságát. A mi feladatunk az, hogy mindennap lehetőséget adjunk Istennek, hogy belépjen életünkbe és rajtunk keresztül kinyilvánítsa magát.

Újév első napjaiban ünnepli az Egyház vízkereszt ünnepét, amikor Urunk kinyilvánítja magát a nemzetek képviselői előtt. A bölcsekről érdemes ezt a három jellemző szót kiemelni: **„megörültek, láttak, leborultak"**. Ez a három szó jelzi azt a hatalmas belső történést, amit átéltek. Befogadták a kegyelmet és a hit öröme áradt ki bennük. Csendben, szó nélkül szemlélték az élő Istent egy kicsiny gyermekben. Elfelejtették az elmúlt hónapok fáradságát, nélkülözéseit, aggodalmait, félelmeit és semmi mást nem akartak, mint Isten számára jelen lenni.

Ez egy jó elhatározás lehet az új évre is! Elszakadni a gondoktól – mert lesznek gondok! Elszakadni a félelmektől – mert lesznek félelmek! Elszakadni a megélhetés nehézségeitől – mert lesznek nehézségek! Elszakadni az aggodalmaktól – mert lesznek aggodalmak!... és megnyílni Isten jelenlétére.

Ez a felelet a „hogyan tovább" kérdésre! Lassan rá kell jönnünk, hogy nincs más út, csak fölfelé. Az emberi utak járhatatlanná váltak! Az emberi megoldások zsákutcába vezetnek! Csak Isten az egyetlen út! Jézus Krisztus az egyetlen megoldás! Merd rábízni magad! Légy bátor abban, hogy felfedezd a természetfeletti utakat! Légy bátor, hogy egészen Istenre bízd az életedet 2007-ben!

Az Úr *„adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Lelke által megerősödjetek belső emberré, hogy a hittel Krisztus lakjék a szívetekben s ti gyökeret verjetek és alapot vessetek a szeretetben. Akkor majd föl tudjátok fogni... mi a szélesség és hosszúság, a magasság és mélység, megismeritek Krisztus minden ismeretet fölülmúló szeretetét, és beteltek Isten egész teljességével."* (Ef 3,16-19)

Katona István
főszerkesztő

JÉZUS ÖRÖMHÍRE ÉS AZ EVANGÉLIUMI BOLDOGSÁGOK

Jézus szava kétezer évvel ezelőtt örömhírként hangzott el Júdeában: *„Az idő betelt: közel van Isten országa. Térjetek meg és higgyetek az üdvösség jóhírében"* (Mk 1,15).

Jézus szavaiban és tetteiben, sőt magában Jézus személyében **jelen van** a messiási üdvösség, és közel Isten országa. Boldogok vagytok – mondja – ti szegények, ti éhezők, ti sírók, mert elérkezett a ti üdvösségetek! Isten minden szükséget kielégítő, minden könnyet letörlő szeretetének uralma végre jelen van!...

Jézus Istenről beszél, nem emberről: Isten uralma érkezett el. S ha boldogok a szegények, az éhezők, a sírók, akkor boldogságuknak oka csak egy lehet: sorsuk immár a gyengéket és az elnyomottakat védelmező Isten kezében van. Isten üdvözítő szeretete nyilvánul meg itt szuverén szabadságában: maga a Teremtő teszi boldoggá teremtményét – nem az élet javainak önelégült birtokosait, hanem az emberi örökségükből kitagadottakat. *„Isten azt választotta ki, ami a világ szemében gyönge, hogy megszégyenítse az erőseket; ami a világ előtt megvetett, azt választotta ki Isten, a semminek látszókat, hogy azokat, akik valaminek látszanak, megsemmisítse"* (1Kor 1,27-29). Övék Isten igazságának, szeretetének és békességének Országa.

Boldogok a lélekben szegények

Amikor Jézus a gazdagságról beszél, akkor nem magát a vagyont, hanem a vagyonban való bizakodást marasztalja el. Nem a föld javai akadályozzák az üdvösséget, hiszen a Teremtő azért adta őket, hogy az ember tisztes megélhetését biztosítsák. Az igazi akadály az ember belső világában van, vagyis pontosan abban, hogy ha az ember csakis az anyagi javakban keresi életének értelmét és jövőjének biztosítását. Arra hagyatkozik, ami mulandó; s miatta elfeledkezik arról, ami maradandó. Ennek az anyagias gondolkodásnak az a következménye, hogy minden figyelmét a vagyonszerzés köti le; és minden törekvése az lesz, hogy gond nélkül éljen. Fokozatosan elveszíti érzékét a lelki értékek iránt, és nem lesz többé képes arra, hogy lemondjon önző érdekeinek kielégítéséről, nem lesz képes szeretetből áldozatot hozni másokért. Magának gyűjti a kincseket, ahelyett, hogy Istenben gazdagodna, pedig – amint Jézus figyelmeztet rá –, *„ahol a kincsed, ott a szíved is"* (Mt 6,21). Isten Igéje, Jézus vallási és erkölcsi tanítása „tövisek közé hull" az ilyen emberben, „a világ gondjai és csalóka gazdagsága" elfojtja benne a lelket; és ha hisz is Istenben, ez a hit nem válik benne életformáló erővé.

Boldogok, akik éhezik és szomjazzák az igazságot

Arról az igazságról van itt szó, amit Jézus – mindjárt a boldogságok meghirdetése után – a hegyi beszédben mondott. Jézus ott sorra veszi a Tízparancsolatnak az embertársra vonatkozó törvényeit, s kifejti mélyebb lelki és erkölcsi tartalmukat. A nép hivatalos tanítói és vezetői, az írástudók és a farizeusok a törvény betűjének megtartását követelték, legális törvénytiszteletet – Jézus viszont azt várja tanítványaitól, hogy szavai nyomán megértsék a törvény „lelkét", a betűk mögött rejlő isteni szándékot, és azt teljesítsék. Nemcsak azt akarja, hogy ne törj házasságot, hanem, hogy vágyaidat is fékezd és őrizd meg érzésvilágod tisztaságát. Nemcsak azt akarja, hogy rosszért rosszal ne fizess, hanem, hogy türelemmel viseld a megbántást és szívből megbocsáss annak, aki neked rosszat tett. Jézusnak nem elég a törvényt teljesítő cselekedet, az erkölcsi teljesítmény – Ő a „szív tisztaságát", a szándék egyenességét, az ember belső igazságát kívánja. E nélkül a tett csak külső látszat, képmutató teljesítmény marad.

Ezért a kemény szavak: *„Jaj nektek, írástudók és farizeusok, ti képmutatók! Fehérre meszelt sírokhoz hasonlítotok, amelyek kívülről ékesnek látszanak, de belül holtak csontjaival és mindenféle undoksággal vannak tele. Így ti is kívülről igaznak látszotok az emberek szemében, de belül tele vagytok képmutatással és gonoszsággal"* (Mt 23,27-28). S amit a Hegyi beszédben mond, az a tanulság levonása mindebből: *„Ha igazságotok nem múlja felül az írástudókét és a farizeusokét, nem juttok be a mennyek országába"* (Mt 5,20).

De nem túlságosan sok az, amit Jézus kíván? Szabad-e embertől ekkora tökéletességet várni? Lehetséges-e a belső szándéknak ez a tisztasága? Ha nem Isten Országának örömhíréhez és a „Lélekben" beteljesült messiási üdvösséghez fűződne Jézus erkölcsi követelménye, ha nem volna több, mint valami emelkedett szellemű etikai tanítás – azt kellene mondanunk, hogy

ez bizony meghaladja az emberi mértéket. Ám itt éppen az a döntő, hogy nem merőben emberi teljesítményről van szó! Hittel elfogadod-e vagy sem Jézusban Isten **üdvözítő tervét**? – Ez itt a kérdés! Ha elfogadod, akkor kiszabadulsz a törvény járma alól, amit képtelen vagy hordozni vétkezés nélkül, és maga Isten tesz **igazzá**, Ő fogad Jézussal fiává és Ő részesít a Lélek szabadságában. Akkor már nem félelemből teljesíted a törvényt, hanem önként és szeretetből teszed mennyei Atyád üdvözítő akaratát.

Belső igazságod az Ő újjáteremtő szeretetéből árad, mert bensődben tesz képessé arra, hogy az evangéliumi tökéletesség útjára lépj... A gondolkodás helyessége és az erkölcsi felelősségtudatból eredő tiszta szándék ugyanis a **belső** ember igaz voltától függ. Az az ember igaz – a szó teljes értelmében –, aki nem önmagát vagy emberszabású ideológiáját teszi a lét végső mértékévé, hanem Isten kezéből fogadja el a létet és arra éhezik és szomjazik, hogy Isten igazsága valósuljon meg benne és az emberi világban.

„Ahol a kincsed, ott a szíved is." (Mt 6,21)

Boldogok a tisztaszívűek

A szív tisztasága a krisztusi hitben megigazult ember szeretettől áthatott tiszta szándéka, életének belső igazsága.

Jézus egyáltalán nem a hatodik vagy a kilencedik parancs köré korlátozza a szív tisztaságát. Azokat a keményen hangzó jézusi szavakat, amelyek e parancsok vonalán is követelik a tisztaságot – az élet minden vonatkozására kiterjedő tiszta szándék összefüggésében kell értelmezni. *„Hallottátok a régieknek szóló parancsot: Ne törj házasságot! Én pedig mondom nektek: Mindaz, aki bűnös kívánsággal asszonyra néz, szívében már paráználkodott vele..."* (Mt 5,27) *„Aki elbocsátja feleségét, ha nem törvényes felesége, és mást vesz el, házasságtörést követ el. Aki pedig eltaszított nőt vesz el, szintén házasságot tör."* (Mt 19,9)

Téves volna azonban mindebből arra következtetni, mintha Jézus a szív tisztasága érdekében minden tanítványától megkövetelte volna, hogy lemondjon a házasságról és teljes nemi önmegtartóztató életet éljen. A farizeusoknak a házassági válásra vonatkozó kérdésére Jézus válasza egyértelmű: *„Nem olvastátok (a Bibliában), hogy a Teremtő kezdetben férfinak és nőnek teremtette őket és azt mondta: A férfi ezért elhagyja atyját és anyját, feleségéhez ragaszkodik..."* (Mt 19,4-5)

Láthatjuk, hogy Jézus az evangéliumi élet követelményeihez mérten is helyesli a házasságot. Amit az isteni parancs iránti engedelmességből megkövetel, az az életre szóló házastársi hűség.

De már ez is olyan szigorú követelménynek tűnik, hogy még jószándékú tanítványai is megrökönyödnek hallatán. Ám Jézus szavukon fogja őket. Megjegyzésük jó alkalom arra, hogy világosan kijelentse, amit a házasságról való lemondásról és az önkéntes szüzességről tart... *„A föltámadás után nem nősülnek és férjhez sem mennek, hanem úgy élnek, mint Isten angyalai a mennyben."* (Mt 22,30)

Pál apostol e jézusi eszmény és meghívás vonalán halad tovább, amikor tanácsot ad korintusi híveinek az önmegtartóztató életről és a szüzességről. *„Asszonyhoz vagy kötve? Ne keresd az elválást. Nem kötötted magadat asszonyhoz? Ne keress feleséget. Ha azonban megnősülsz, nem vétkezel; s ha a lány férjhez megy, nem követ el bűnt. Ám az ilyeneket testi nyugtalanság gyötri majd, s én meg akarlak kímélni titeket... Szeretném, ha gond nélkül élnétek..."* (1Kor 7,27-35)

Az önmegtartóztató élet döntő motívuma az apostol szerint a meg nem osztott élet, a maradéktalanul Istennek szentelt élet. Ebben a teljes odaadásban sajátos módon valósul meg a szív tisztasága. Az önmegtartóztatás csak **eszköze** annak, hogy gondolkodásában és érzéseiben tiszta, vagyis Isten felé egészen szabad és nyílt legyen a hívő ember. A közeli úrjövet hitében az apostol mindezt még sürgetőbbnek érzi, mert ezzel még nyilvánvalóbbá lesz a földi javak és emberi örömök viszonylagos értéke. Ám az úrjövet ma is, és amíg a világ fönnáll, szüntelenül időszerű, mert Isten üdvözítő szeretete Jézus Lelke által jelen van az emberi időben és térben...

Boldogok a szelídek, az irgalmasok, a békeszeretők

Mind a három boldogság embertársunk szeretetére vonatkozik: a szelídek azok, akik tiszteletben tartják a másik embert és senkit sem akarnak megbántani; az irgalmasok azok, akik szívesen segítenek embertársukon, és ha megbántják őket, készek megbocsátani; a békeszeretők pedig azok, akik kibékítik egymással a haragosokat és munkálják az emberiség egyetértését.

Az evangéliumi szelídség azt kívánja, hogy tartsd tiszteletben embertársad meggyőződését és szabadságát. Ezért ha a magad igazáról akarod meggyőzni, érvekkel tedd és ne erőszakkal! De Jézus ennél még többet kíván: *„Ne szállj szembe a gonosszal, hanem ha meg-*

ütik arcodat, fordítsd oda a másikat is. És ha perbe fogva el akarják venni köpenyedet, add oda köntösödet is. S ha ezer lépésre kényszerítenek, menj el kétannyira." (Mt 5,39-42) Ezeket a szavakat nyilván téves volna úgy értelmezni, mintha Jézus a jogtalanság, az erőszak elismerésére buzdítana. Az, amiről itt beszél, az erőszak legyőzésének egy nemesebb lelki módja. Ez az, amit Ő maga is megtett, amikor kihallgatása alkalmával a főpap előtt az egyik szolga arcul üti. Jézus a sértést nem fogadja el, de nem is válaszol rá viszontsértéssel: *„Ha rosszul szóltam, bizonyítsd be a rosszat, de ha jól, miért ütsz engem?"* (Jn 18,23). Ez Jézus szelídségének a belső ereje: Neki igaza van. Ezzel szemben az erőszak tehetetlen. *„Boldogok a szelídek: övék lesz a föld!"*

Az evangéliumi irgalmasság – éppen úgy, mint a szelídség – isteni erényt tükröz: a mennyei Atyának Jézusban megnyilvánuló emberszeretetét és bűnbocsátó jóságát. Isten Országának örömhírével Jézus ezt a bocsánatot hirdeti a megtérő bűnösnek, és kereszthalálával ennek a bocsánatnak szerez egyetemes érvényt az emberiség életében. Isten irgalma és bűnbocsátó szeretete Jézus értünk ontott vérének megváltó erejével egyetemessé és örökérvényűvé vált a történeti létben: a bűnbánó és istenkereső ember lelkét szüntelenül megtisztítja a „holt cselekedetektől"...

Ám van ennek az isteni megbocsátásnak egy emberi feltétele: hogy mi is megbocsássunk embertársunknak... És mivel Isten maga sem szab határt megbocsátó szeretetének, ezért nekünk is mindig újra és újra meg kell bocsátani az ellenünk vétőknek, különben kimaradunk Isten bocsánatából. Sőt, Jézus azt akarja, hogy szerető megbocsátásunk olyan mértékű legyen, hogy szeretni tudjuk azokat, akik bennünket megbántottak...

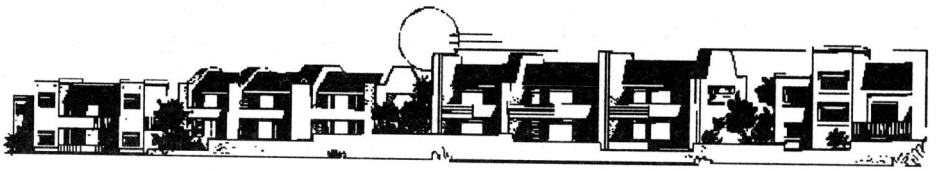
Végül az evangéliumi békeszeretet a szelídség és irgalmasság gyümölcse. A békeszerető, ahelyett, hogy gyűlölködést és viszályt szítana, arra törekszik, hogy a haragtartókat kiengesztelje egymással és egyetértést teremtsen az emberek között. Jézus tanítványainak tanúságot kell tenniük a békétlen világban. *„Boldogok a békeszeretők: ők Isten fiai!"*

Békés Gellért

Szívedre zártan

Már oly rég történt,
idejét sem tudom, hogy szóltál;
nekem szóltál: kövess!
S én elindultam egy úton, ami – hittem – Te vagy.
Most már tudom, Te vártál az úton.
Vártál, hogy magadhoz ölelj,
magadhoz ölelj s én örömtől részegen eszméljek,
felfogjam kérésed,
súlyos-szép kérésed: magamat feledjem el!
És én megértettem, megtettem.
Úgy hittem, megtettem,
magamat feledtem, minden mi múlt jelen
elibéd letettem,
életem, értelmem, szívem, akaratom
a kezedbe tettem, szépen beletettem.
Karodban életem! – mégis a panaszt,
a fel-feltörő panaszt, mit ezért vagy azért
az élet felfakaszt, máshova vittem.
Erőt meríteni máshoz igyekeztem
bontva az ölelést, az édes ölelést
gyűjteni mentem, bátorságot;
erőt, vigaszt, feledést embernél kerestem –
– s mert nem találtam,
értetlenül, sebzetten álltam.
Kérdeztelek:
hol hibáztam, mit csináltam?
És nem láttam, de már tudom, hogy A válasz
A vigasz, mit másnál annyira vártam
csak Te vagy, csak nálad van,
a karodba zártan, szívedre zártan.

Izsóf Lilla

Az emberek Jézushoz vezetésének módszere

III/1. rész

Az életben az a legszebb, ha az ember továbbadhatja az életet: édesanya, édesapa lehet egy kisgyermek bölcsője fölött.

A lelki élet terén hasonló a helyzet: az a legszebb, ha egy embert Jézushoz vezethetünk. Azonban többről van szó, mint erről a pillanatról. A születés után még jön az egész nevelés. Így kell a lelki gyermekeket is tovább vezetni:

- Azzal kezdődik, hogy átadjuk nekik az Evangélium üzenetét és elvezetjük őket az újjászületésre.
- Folytatódik a további szabadságra vezetéssel és növekvéssel.
- Eléri koronázását, ha az ember a Máté 18,19 szerint mást tesz tanítvánnyá és munkatárssá az aratásban.

Továbbadni!

Tóbiás álma teljesedik lelkileg: *„Hadd lássátok gyermekeiteket és gyermekeitek gyermekeit a harmadik és negyedik nemzedékig."* (Tób 9,10)

1. *„Amit én Pál*
2. *neked, Timóteus továbbadtam,*
3. *bízd rá megbízható emberekre,*
4. *akik alkalmasak mások tanítására."* (2Tim 2,2)

Négy nemzedék!

Milyen áldás és megnyugvás, ha az ember lelki életét tükröződni látja valaki másban! Nem csak a hit általános továbbadására gondolok, hanem valami egészen sajátos, személyes színezetű tulajdon lelkiségre az efezusi levél 3,10 sokszínűsége szerint.

Ebben az áldott korban, amikor ajtók nyílnak ki olyan apostoli jellemeknél, mint Szent Pál, megvan az az igény, ami a római levél 15,20-ban fejeződik ki: *„Abba helyezem ambíciómat, hogy ne ott hirdessem az Evangéliumot, ahol Krisztus neve már ismertté vált, nehogy idegen alapra építsek."* Semmi másolás, hanem Jézus vezetésével, a Lélek sugalmazására *„nem a test és vér felé fordulunk."* (Gal 1,16) Azaz nem kitaposott úton megyünk, hanem új, személyes meglátásokra jutunk, új magokat vetünk, hogy egy megújult kereszténységet alakítsunk ki, mely nem korlátozódik keretek közé. (Természetesen nem ócsároljuk a csoportokat.)

Ne aggódj, hogy hibázol, hiszen őszintén a Szentlélektől vezetteted magad, aki beléd sajátos ajándékokat helyezett.

Emberekre van szükség, akik maguk mögött hagyják a saját anyagi vagy szellemi jólétüket és csak arra törekszenek, hogy olyanok legyenek, mint Jézus, és az Ő művét folytassák.

A papi lelkület a hívekben kezdődik el, még mielőtt külső elhivatásban láthatóvá lenne. Szeretnélek személyesen biztatni személyes ajándékod és hivatásd kibontakoztatására, amit magadban hordozol. Ezért levél formájában írok Neked. Kérlek, olvasd lassan ezeket a sorokat és főleg gondold meg teljes nyugalommal.

Kisközösségekben azért jövünk össze, hogy egymásnak indítást adjunk és egymást kiegészítsük. Ezzel a levéllel segíteni szeretnélek benneteket, hogy fejlődésetekben összefüggés legyen.

Az apostolok cselekedeteiben Jézus követését kilencszer is „az Út"-nak olvassuk. Nos, erre az útra vezetheted rá az embereket, és ezen kísérheted őket. De csak akkor, ha magad is járod ezt az utat. Ez személyes követelményekkel jár, de aztán örömforrás és fokozódó elégtétel is. Különben nem kell addig várnod, míg magad az út végére jutsz, mert akkor sosem jutsz el a termékenységig. Fejlődési fokok vannak ezen az úton, mint az emberéletben. Ehhez nincsenek tanfolyamok, de rávezethetlek a nyomra. (Te meg másokat....)

Íme, ilyen rendbe lehet szedni mindent:

- Kezdd el az „emberhalászatot" azzal, hogy az Evangéliumról tanúságot teszel.
- Hozd őket összeköttetésbe Jézussal.
- Vezesd őket újjászületésre.
- Tedd őket szabaddá:
  - testi vagy belső gyógyítással,
  - bűnöktől vagy bűnösség-tudattól, önmegvetéstől (régi bűnök miatt)
  - szabályokhoz, emberekhez kötődéstől, földi raboskodástól, birtoklástól, önmaguktól
  - emberfélelemtől, következmények félelmétől, halálfélelemtől, stb.
  - tedd őket papi lelkületű emberekké,

- Vezesd őket növekedésre úgy, hogy táplálékot adsz nekik, megtanítod őket a Szentírás olvasására,
- Vezesd őket imaéletre, a Jézus nevében való imára.
- Aztán vidd el őket a mély, bensőséges, mindennapi, személyes találkozásig az Úrral.

A levél végén azt is megírom, hogyan jutottam el ehhez a beosztáshoz. Most azonban ezeket a lépéseket jobban kifejtem.

1. HALÁSZAT

Mielőtt embereket vinnél az Úrhoz, természetesen kapcsolatot kell létrehoznod velük. Mert az embereknek maguknak kell azt akarni, hogy a te vezetéseddel továbbmenjenek az úton az Úrral.

A halász a halakra várt... Egyszerre mozgásba jött a víz és hat halat fogott egymás után. Az Úr ezt mondta nekem: „Így csináljuk."

Ez elgondolkoztatott.

– „Először halban gazdag vidékre kell menned, ahol az ember számíthat valamire."

Jézus elment a vámosok és bűnösök házába, és evett velük. A templomtérre, ahol emberek voltak, a betegekhez, ahol fogékony szívekre számíthatott, mindenhova, ahol szükség mutatkozott.

Így megbeszélheted Vele te is, hogy hol vannak számodra lehetőségek, és milyenek azok. De csak akkor, ha nyitott és fogékony vagy, és pozitív magatartásra törekszel mindenkivel szemben és ugyanolyan jóakaratú vagy, mint amilyet Isten tanúsít irántunk.

Tehát nem elutasító kritikával nem megfelelő viselkedésükért, vagy felfogásukért, hanem keresve a drágagyöngyöt, mely minden emberben ott rejlik, még ha zárt is a kagyló.

Amikor valakivel először kapcsolatba lépsz, létre kell hoznod a bizalom légkörét.

Egy baleset után jön a rendőrség, de az orvos is. Meg kell vallanom, hogy korábban a gyóntatásoknál vagy a családlátogatásoknál magam is inkább moralista és jogász voltam, szellemi rendőr, akinek az isteni törvények és parancsok rendjét kell betartani, mintsem orvos.

Tartózkodj ettől! Én azt gondoltam, hogy ítélnem kell, pedig Jézus azt mondja: *„Én nem ítélek el senkit. Én csak keresni és menteni jöttem."*

Tégy csalétket a horogra! A horgász tudja, hogy melyik fajta halat mi csalogatja: kenyérbél vagy giliszta. Ez először is azt jelenti: hogy a horgászat nem vadászat. A vadász fölhajtja a vadat és rajtaüt. A horgász horogra csalogatja a halat.

Az embereket nem szabad lelkileg izgatni, poklot emlegetni nekik, hajszolni őket, hanem csak csalogatni.

Tedd az Evangélium örömhírét vonzóvá. Igen az örömhír nem fenyegetés. Nem korlátozta-e régen az embereket a szabad döntésben a túl fenyegető büntetésről szóló üzenet?

Jézus feltétel nélküli öröm-üzenetet hozott: Atyád az Isten és Ő személyesen szeret téged. Jézus vére által ki vagy békítve Vele, bűneidet már elvette Isten Báránya.

A Máté 22,9-10 szerint *„bevittek mindenkit, akit találtak, jókat és rosszakat."* A jövőd biztosítva van, bizonyosan a mennybe jutsz, ha azt hittel elfogadod: *„Örüljetek, mert nevetek fel van írva a mennyben."* (Lk 10,20) *„Higgyjetek az üdvösség jóhírében."* (Mk 1,15) Aki erre azt mondja, ilyen könnyen nem megy ám ez, magadnak is tenned kell valamit – maga csukja be maga előtt az ajtót.

A magad személyes üzenetét vidd, életed saját üzenetét! Hiszen minden madár úgy énekel, ahogy a csőre nőtt.

Aztán türelmesen várni kell, és néha a csalit megújítani. Nevezetesen, ha a hal kezd rákapni, nem szabad elsietni, hogy kirántsuk. Ez azt jelenti, hogy főleg az elején sokat kell odahallgatnunk... Nem kell mindjárt tisztában lenned a feladattal. Gyakran az emberek maguk mondják ki a feladatot, és csak utána keresnek valakit, aki felfogja hangjukat, elfogadja őket olyannak, amilyenek.

Valóban, akivel kapcsolatba lépsz, azzal először létre kell hozni a bizalom légkörét. Van, hogy ez gyorsan megy, van hogy lassan, talán évekig tart.

Nemrég két kisfiút láttam, akiknek egy nagy csuka volt a horgukon. Szóltam nekik: „Nyugalom! Óvatosan!" De lelkesedésükben túl erősen rántották fel, a fonál elszakadt, a hal eltűnt.

Legyen türelmed és vigyázz, hogy *„mély irgalomtól indíttatva"* légy! (Mt 9,36; Kol 3,12)

Finom különbség van az agyafúrt diplomácia és a szeretetteljes tapintat között.

Gyakran lesz szükséged arra, hogy ezt imádkozd: **„Uram, adj szeretetet ehhez az emberhez, akinek javára hasznomat akarod venni."**

A kellő pillanatban magasba rántani.

Az embernek a Szentlélek bölcsességére és vezetésére van szüksége, hogy tudja, mikor kell áttörni. Meg kell érezned a kedvező pillanatot, mint Jézus a szamá-

riai asszonnyal szemben, mikor az élő vízről való rövid beszélgetés után az elakadás veszélye fenyegetett, azt mondta: „Hozd a férjedet!"

Mikor azt a horgászt figyeltem, az Úr azt mondta nekem: „Ezt így csináljuk!" Majd később: „Egyiket a másik után!" Csónakkal és kerítőhálóval persze egész tömeg halat kifoghatsz. Mint például a szónokok, akik embertömeghez szólnak, és nagy fogást csinálnak. (Ne gondold egykönnyen, hogy te ilyen vagy.)

Mindig mindenkit, aki rád bízta magát: imában az Úrhoz kell vinned!

De ez külön hivatás és akkor is érvényes az, hogy az evangelizáló munka után a személyes gondoskodásnak és lelkivezetésnek kell következnie. Tehát ne engedd elvakítani magad a nagy számoktól és hatalmas sikerektől! *„Aki a kicsiben hű, az a nagyban is hű."* (Lk 16,1)

Jelentős időre van szükséged saját pásztori tapasztalat-gyűjtésedhez és képzésedhez. Magáról Jézusról is olvassuk, hogy kísértést kellett elszenvednie, hogy másokon segíthessen. (Zsid 2,18) Olyan főpapunk van, aki hozzánk hasonlóan kísértést szenvedett és ezért együtt tud érezni gyöngeségeinkkel. (Zsid 4,15)

Így te is csak a saját életed tisztába tétele után lehetsz kegyelmekkel áldott pásztor. És ne felejtsd, hogy tulajdonképpeni hivatásod csak ezután a földi élet után kezdődik, pontosan úgy, ahogy Jézusnál történt: *„Engedelmességet tanult szenvedése által, és miután beteljesüléshez ért, örök üdvösség szerzője lett mindazoknak, akik neki engedelmeskednek."* (Zsid 5,8-9)

Ezért ne a sokaság irányába, hanem a mélység felé indulj!

2. TALÁLKOZÁS JÉZUSSAL

Az embermentésben nem segít semmiféle módszer, semmi pszichológia. Még kevésbé az ütközet bűneinkkel, vagy az emberi részvétből való beszélgetés. Az sem megoldás, hogy csak úgy odatartozunk egy csoporthoz, vagy templomba járunk. (Még ha az Úr használhatja is a csoportot, hogy valakit magához vezessen.)

Ne menj egyedül pásztori „feketézésre", „maszek munkára". Vigyázz, hogy ne akarj mást mindenáron a magad vonalára kényszeríteni, bármilyen közösséghez tartozik, vagy bármilyen közel is álljon az illető hozzád.

Csak egy Pásztor van: Jézus. A megdicsőülés hegyén Mózes és Illés is – a törvény és próféták – a „ködbe" tűntek. Korunkban hasonlíthatod ezt az egyházakhoz és a karizmatikus mozgalomhoz. (Mindkettő olykor ködben látszik.)

„Senki mást nem láttak, csak Jézust egyedül." (Mk 9,8)

Mikor létrehoztál egy bizalmas kapcsolatot, keress alkalmat, támpontot, hogy Jézusról beszélj, mint akinél egyedül van válasz. *„Mert nem adatott semmiféle más név az ég alatt, melyben megmenekülhetünk."* (ApCsel 4,12) És *„senki sem jut az Atyához, csak általam."* (Jn 14,6) Jézus az egyetlen ajtó.

Ez a Vele való érintkezés több, mint a róla való ismeret!

Személyes találkozásra kell segíteni a másikat! Mert egy beteg hallhat, vagy olvashat egy híres orvosról, sőt, talán az utcán is látja, hisz bízik benne, de nem használ a betegségének, míg személyesen nem fogadja. Bartimeus az úton, s a jerikói vak is találkozott Vele. (Lk 18,35-43) Zakeus otthon. (Lk 19,1-10)

Előbb már elindult bennük valami, de csak akkor jött a nagy változás. Aránylag sok hívő ember van – minduntalan rájuk bukkanunk –, hitben nevelkedtek, templomba járnak, imádkoznak, ismerik a hitüket, de sosem volt személyes találkozásuk Jézussal, holott épp ez az, amire oly sokan rászorulnának a mai elmagányosodott világban, a szorongások közepette.

Nagy öröm, ha valakinek az életben segíthetünk, mint András a testvérének, Péternek, mikor Jézushoz vezette. (Jn 1,41-43, de Jn 6,8-9 és 12,20-22)

Megérted, hogy ezt annál meggyőzőbben teheted, minél mélyebb saját érintkezésed Jézussal. Az olyan emberek, mint Péter és Pál az Apostolok cselekedeteiben milyen tűzzel tudtak Jézusról szólni!

Ne játszd a saját szakálladra dolgozó pásztort, mert csak Egy van, aki az emberek szívét átlátja, aki ismer minden érzékeny pontot, és tudja, hogy mi lesz a további út, mindenki saját rendeltetése.

Ezért kell neked mindenkit mindig, aki rád bízta magát:

- imában az Úrhoz vinni,
- bensőleg szabadon engedni,
- meghallani, hogy mit mond az illetőről az Úr.

3. AZ ÚJJÁSZÜLETÉS

Még egyszer térjünk röviden az orvos példájára: Ha egy beteg személyesen találkozik az orvossal, természetesen nem elég, hogy azt monda: „Ön olyan tanult, bizonyosan tudja, mi a bajom."

Nem, először fel kell tárnia panaszait, hogy mi fáj, hol fáj, aztán bizalommal az orvos kezébe tenni az életét. Főleg, ha operációra, vagy altatásra van szüksége,

akkor kell a betegnek teljesen kiengednie az életét a maga kezéből és rábízni az orvosra.

Jézussal kapcsolatban ez a döntő választás és újjászületés pillanata, és erre kell a másikat elvezetni, ebben kell segítened. Mert efelől sok a tudatlanság és félreértés. Mert nem arról van szó, hogy valakit megkereszteltek, hogy templomba jár, vagy azt mondja: „Én rendesen élek, nem bántok senkit." Jézus nem illedelmes embereket keres, hanem barátokat.

Tehát előbb vagy utóbb vezess döntésre: Mit akarsz? Jó ember akarsz lenni csupán, vagy Jézus barátja? Emberi életet akarsz csupán élni, vagy Isten gyermeke akarsz lenni? Mert ez két különböző dolog.

Ezért az első, amit Jézus mond: *„Térjetek meg!"* Vagyis gondolkozásotokban változzatok meg, *„mert Isten királyi uralma itt van."*

János evangéliuma mondja: *„Mindazoknak, akik befogadták, hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek... azoknak, akik Istenből születtek."* (Jn 1,12)

Valójában minden ember Isten teremtménye, de nem mindenki Isten gyermeke. Isten teremtménye vagy, mert Isten teremtett. Isten gyermeke vagy, ha Istentől születtél. Tudod minek kell tulajdonítani a visszazuhanást az egyházon belül? Annak a ténynek, hogy olyan sok újjá nem született ember ül benne, akik hívők ugyan, de még nem Isten gyermekei.

Ha egy egész évig ül egy egér egy kekszes dobozban, azzal még nem lesz belőle keksz. Sokan vannak, akik még nem tettek határozott, személyes választást. Nesztelenül bejöttek, nesztelenül kimennek. Ha valaki az életében házastársat választ, pontosan tudja a helyet, napot, házszámot... És Jézus választásánál?

Gondolom, hogy felelősségteljes feladat számodra, hogy valakit tapintatosan, de határozottan rávezess erre a lépésre. De a reménnyel teljes ígéretekről, és következményekről is szólj, melyek miatt nem kell aggodalmaskodni, mert radikálisok, de szabaddá tesznek.

Itt kell szólnod Jézus keresztjéről, tisztulást adó Véréről, a régi életről, mely most végérvényesen befejeződött, és melyet föl kell tenni az oltárra, végül a bűnöktől való szabadulásról is. (Róm 6)

Ha valaki ezt a döntést meg akarja hozni, segíts, hogy ezt személyes imában ki is fejezze. (Mint ahogy a házasságkötésnél az igennek személyesen kimondott szónak kell lennie.) Aki ezt nem meri megtenni, vagy habozik, annak segíthetsz azzal, hogy magad mondasz ilyen imát. Gondolom, hogy sok keresztény megélte már életmegújítása pillanatát.

F. Horsthuis

— FOLYTATJUK —

PÉNZÉRT MINDENT?

1. *Pénzért vehetünk ágyat* – **de álmot nem!**
2. *Pénzért vehetünk könyveket* – **de bölcsességet nem!**
3. *Pénzért vehetünk élelmet* – **de étvágyat nem!**
4. *Pénzért vehetünk szép dolgokat* – **de szépséget nem!**
5. *Pénzért vehetünk házat* – **de békés otthont nem!**
6. *Pénzért vehetünk orvosságot* – **de egészséget nem!**
7. *Pénzért vehetünk élvezeti cikkeket* – **de kultúrát nem!**
8. *Pénzért vehetünk szórakozási alkalmakat* – **de boldogságot nem!**
9. *Pénzért építhetünk templomot* – **de mennyországot nem!**
10. **Hát nem csodálatos? – A legjobb dolgokat ingyen kapjuk!**

(ismeretlen szerző)

Az imádság gyógyító hatása

A szenvedések, fájdalmak gyökerei és azok „kigyomlálásának" bevált „legújabb" módja. Engesztelésre hív Isten?

Tudjuk, hogy a szenvedés és az öröm az emberi élet része, velejárója. Nem mindegy azonban ennek aránya és mértéke. A Bibliában több, mint 829 esetben szerepel az **ÖRÖM** szó. Isten ennyiszer üzente már nekünk prófétái által ennek az ajándékának a titkát, amire teremtett bennünket. Jézus mit is mondott?

„...Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök ezzel teljes legyen..." (Jn 15,11)

Vonzó ígéret. Isten öröme lehet bennünk és ezzel örömünk teljes lehet. Milyen kár, hogy ezt a szenvedélybetegek és még nagyon sokan nem tudják! Ha körülnézünk a világban, kevés boldog, örömteli, kiegyensúlyozott embert láthatunk. Sok viszont a szomorú, szenvedő, fájdalommal telt beteg ember. Az orvostudomány egyre fejlettebb, ez azonban nem látszik meg az emberek boldogságán? Mi lehet a baj?

Aki olvasta a Szűzanya 2006. augusztusi medjugorjei üzenetét – már talán kezdi megsejteni:

„Ma újra arra hívlak benneteket, hogy imádkozzatok, imádkozzatok, imádkozzatok! Csak az imádságban lesztek közel hozzám és Fiamhoz... Öröm kezdi irányítani szíveteket..."

Ha közel a Szűzanya, közel Jézus, közel a Menyország, közel az öröm, távolabb a szenvedés. Ennek kulcsa tehát az ima, s **mindez nem elmélet, hanem megélhető, valóságos tapasztalati tény**. A rohanó életben azonban távol vagyunk Isten békéjétől és örömétől.

Az imádságban nincs idő és tér. Együtt lehet a szíve a megdicsőült, a szenvedő és a küzdő egyház tagjainak, hiszen mindnyájan Krisztus testét alkotjuk. Aki érzékeny, érezheti Krisztus mai örömét és fájdalmait is. Utóbbiakat az elkövetett bűnök okozzák, illetve okozták Neki. Ezek mindaddig megmaradnak fájó sebnek, ameddig a bűn is megmarad, ameddig nem engeszteli valaki értük Istent.

Miért fájhat mindez nekünk? Isten már az Ószövetségben megmondta, hogy köztünk él, bennünk él:

„Köztük fogok lakni és közöttük járni, az ő Istenük leszek, és ők az én népem lesznek." (Lev 26,11)

„Örülj és ujjongj Sion leánya... jövök, hogy nálad lakjam – mondja az Úr." (Jak 2,14)

„...mert én Isten vagyok, és nem ember, szent, aki közötted vagyok..." (Oz 11,9)

Az emberiség egy nagy családot alkot. Minden családtag viselkedése kihat a többi tagra is, hasonlóan, mint a kis családoknál. (Ha például egy tíz tagú család egyik tagja iszákos, akkor attól a többiek is szenvednek.)

Szent Pál is tanította már, hogy minden problémánkat vigyük Isten elé, mert csak így fogunk tudni örülni:

„Testvéreim! Örüljetek az Úrban szüntelen!... Az Úr közel van. Ne aggódjatok semmiért, hanem minden imádságotokban és könyörgésetekben terjesszétek kéréseteket az Úr elé." (Fil 14,4-7)

„El ne nehezedjék szívetek... az evilági gondokban... hogy megállhassatok az Emberfia előtt." (Lk 21,34-36)

Ő tudta, hogy az Úr közel van és minden kérésünket hallja, s **van hatalma azokat úgy megoldani, hogy az mindenkinek a javát szolgálja. Istennek isteni módszerei és lehetőségei vannak!** Mi azonban megpróbálunk mindent magunk megoldani, vagy más emberekhez fordulunk, s szenvedünk kudarcaink miatt.

Beleszületünk egy családba, s nem mindegy, milyen lelki, szellemi, fizikai örökség veszi körül a felnövekvő gyermeket. Ennek fontosságáról szólt dr. Kenneth McAll „A családfa gyógyítása" című nemrég megjelent könyvében. Olvasása közben már éreztem, hogy ezek nagyon fontos dolgok, amiről az orvos író írt. Nem sejtettem azonban, hogy mi, szürke, hétköznapi emberek is ilyen sokat tehetünk imáinkkal egymásért. Beszélgetéseink során **néhány érdekes tanúságtétel** hangzott el, melyeket szívesen közreadok:

Egy „sima" engesztelési tapasztalat

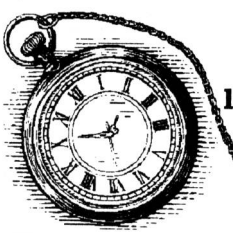
Egyik testvérünk (egy középkorú hölgy) – elmondása szerint – a világiasság fertőzéséből gyógyulván, az imádságos életben lassan elmélyülve, kezdett rájönni bizonyos összefüggésekre. Ilyen volt például, hogy a gyakori, váratlan – gyakran erős – és nagyon változatos meg-

jelenésű fájdalmai hátterében saját bűnei, negatív érzései, vagy szerettei bántó szavai, hideg érzései, vagy éppen forró gyűlölete, esetleg békétlen zsörtölődése áll. Nagy örömére szolgált, amikor azt is sikerült felismernie, hogy ezek „kezelhetők" általa: **engesztelő imával**. Az Irgalmasság Rózsafüzérét imádkozva a „tettesért" – teljesen elmúltak a szenvedését okozó tünetei!

Egy „bonyolultabb" engesztelési tapasztalat

Testvérünk találkozott egyszer egy középkorú férfival, akivel mindjárt az első beszélgetésük alkalmával, nagy bizalommal voltak egymás iránt, s így új ismerőse elmondta röviden életének drámáját, lelki és testi szenvedéseit. Tanúságot tett arról, hogy milyen jó az Isten, mert a legmélyebb pillanatokban, órákban is érezte fizikai jelenlétét és vigasztalását. Súlyos betegségből gyógyult meg – csodával határos módon. Véletlenszerűen (ami tudjuk, hogy nem véletlen, hanem Isten akarata) néha összetalálkoztak, és beszélgettek egy kicsit.

Az imádságban nincs idő és tér. Istennek isteni módszerei és lehetőségei vannak!

Egy idő után kezdődött testvérünknél egy újabb fizikai tünet, aminek nem sikerült megtalálni a hátterét, és nem javult semmiféle ima után sem. Már kezdte elfogadni, hogy „úgy látszik öregszem – s ez már így lesz ezentúl", amikor egyik reggel eszébe jutott, hogy ezt az embert is azóta ismeri, amióta újabb panasza van. Mivel nem volt közöttük semmilyen konfliktus és ideje is kevés volt akkoriban, még nem imádkozott konkrétan érte. Gyanús volt, hogy új ismerősének is voltak ilyen típusú panaszai. Kicsit elszégyellte magát, hogy ilyen rest volt szenvedő embertársával kapcsolatban, ezért buzgón elkezdett érte imádkozni, megnevezve az – esetlegesen vele kapcsolatos – tüneteket is.

Másnapra szinte teljesen elmúltak kellemetlenségei, de öröme nem tartott sokáig, mert néhány nap múlva ismét jelentkeztek (bár személyesen nem találkoztak). Újabb ima ezért az emberért, újabb tünetmentesség – s ez így ment legalább ötször. Honnan forrásoznak vajon ezek a terhek, hiszen az illető elég békés, szelíd, jó és elfogadó léleknek tűnt számára?!

Ekkor jutott eszébe a „A családfa gyógyítása" című könyv üzenete, miszerint őseink bűneit, fel nem dolgozott érzelmeit is el kell hordoznunk. Emlékezett rá, hogy a legelső beszélgetésük alkalmával is már nagy lelki fájdalmáról beszélt ismerőse, főleg az egyik szülőjével kapcsolatban, aki egész éltében sokat gyötörte, sok bűnt követett el ellene. „Lehet, hogy érte engesztel testvérem, akinek terheiben én is osztozom?" – gondolta. Még aznap este imádkozott új ismerőséért és a szüleiért is.

Azóta végleg elmúlt és nem is jelentkezett ez a tünet. (Elfogyott az a bűn, amelynek engesztelésére hívta az Úr testvérünket? Ő biztos benne, hogy még mások is „közreműködtek" ebben a feladatban, de mindezek hátterét csak a Szűzanya ismerheti, aki – mint tudjuk – az engesztelők vezetője.)

Egy „még bonyolultabb" sikeres engesztelés

Egy másik esetben bonyolultabb volt a helyzet, mert testvérünk (Erzsébet) keveset tudott arról a családról, ahonnan származott egy kedves ismerőse. A vele való találkozásai közben – kb. 10 perc múlva – mindig úgy érezte, hogy kemény kis fájó gombóc jelent meg a jobb bordája alatt. Néha ülni is nehezére esett.

Amint elváltak és egyedül maradt, rögtön imádkozott érte, megnevezve a számára szenvedést okozó tüneteket és a sejtéseit, miszerint elfojtott keserűség, elfojtott harag, elfojtott agresszió érzése lehet a hátterben. Fél órán belül mindig „meggyógyult". Így ment ez már egy jó ideje, s azon gondolkodott, vajon ki bosszantja föl ismerősét ennyire, hogy ennyi negatív érzés halmozódik fel benne?

Ismét eszébe jutott az előbb említett könyv üzenete, s a legközelebbi alkalommal már másként imádkozott. **Nem csak ismerősét helyezte az ima középpontjába, hanem konkrétan megnevezte az illető felmenő családfájának rokoni kapcsolataiban szereplő személyeket,** azaz: anyukáját, apukáját, anyai nagymamát, nagypapát, anyai ágú dédnagymamákat, dédnagypapákat, üknagymamákat, üknagypapákat és az apai nagymamát, nagypapát, dédnagymamákat, dédnagypapákat, üknagymamákat, üknagypapákat. Kérte mindnyájukra a Jézus szívéből kiáradó tisztító irgalmat (az ezen tüneteket okozó bűneikre és negatív érzéseikre), a megújító kegyelmet, valamint az esetleg szükséges egyéb erőktől való szabadításukat is Istentől. (A biztonság kedvéért a legközelebbi szentmisén való részvételét is értük ajánlotta fel.)

Azóta már többször találkoztak, és nem jelent meg a fájó gombóc az oldalában!

Hála legyen érte az irgalmas Istennek, és azért is, mert remélhetjük, hogy az ismerős család tagjainak az ő imái által is csökkenhetett a terhe. „Megérte ez a kis szenvedés..." – mondta!

Én is szenvedek... ő is szenved... sokan szenvednek... Lehet, hogy minket is engesztelésre rendelt Isten? Lehet, hogy a szenvedés – osztozás Isten fájdalmában, amit Neki okozunk? Lehet, hogy keveset engeszteljük Istent? Lehet, hogy keveset imádkozunk önmagunkért, egymásért és családtagjainkért? Lehet, hogy minket is megfertőzött korunk közönye és kezd hitünk megfogyatkozni, szívünk kihűlni? Lehet, hogy ha többet imádkoznánk, akkor kevesebbet szenvednénk és kevesebb bűnt követnénk el, kevesebbet bántanánk meg Istenünket? Ezt mindenkinek egyénileg kell eldöntenie...

Mindenesetre Isten megvilágította számunkra Kenneth McAll doktor könyve által a gyógyítás egyik legmélyebb és legújabban felfedezett, de ugyanakkor már „régi" útját – ami biztos kedves az Úr számára, hiszen különben nem hallgatná meg imáinkat, s nem tapasztalhatnánk meg a megkönnyebbülést.

Szabadok vagyunk, értékrendünknek megfelelően dönthetünk: időnket, erőnket energiánkat kire (mire?) fordítjuk... Majd egyszer elszámolunk döntéseinkről...

Egy biztos:

„Irgalma nemzedékről nemzedékre száll, mindazokra, akik félik Őt." (Lk 1,46-56)

A fenti tapasztalatok is igazolják, hogy Isten irgalma a szenvedő egyház tagjaira – azaz a földi értelemben meghalt, lelkükkel a tisztítótűzben szenvedő emberekre is – kiterjed, válaszként a földön élők imáira. Tehát valóban nemzedékről nemzedékre (föl s lemenő ágon egyaránt) száll mindazokra, akik félik Őt. Jézus Krisztus Megváltó Műve működik, árad, tisztítja a lelkeket az Ő és az Atya szándékának megfelelően, amikor annak itt van az ideje és ebbe az isteni munkába be kívánnak vonni bennünket, szürke, hétköznapi embereket is – ha vállaljuk a feladatot szeretteink (és a magunk) érdekében.

„Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani és irgalmas Szívemre szorítani..." (Részlet az Irgalmasság Üzenetéből – Napló 1588.)

Aki ezt megtapasztalta, az az ember már őszintén és mélyen tud bízni és örülni:

„...Ezeket azért mondom nektek, hogy az én örömöm legyen bennetek, és örömötök ezzel teljes legyen..." (Jn 15,11)

RAJTAM MÚLIK!
RAJTAD MÚLIK!
RAJTA MÚLIK!

„Csak" hinni kell Istennek, engedelmeskedni és cselekedni!

Mariann

BŰN
és amit nem is gondolunk annak

TANÚSÁGTÉTEL

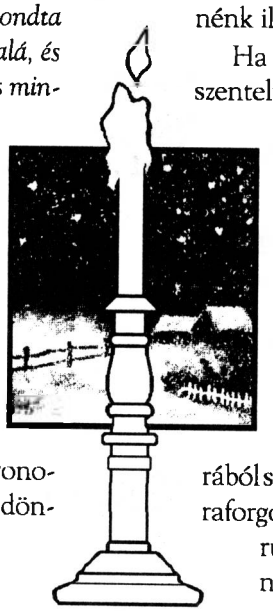
Mi a bűn? Inkább az a kérdés, hogy tudok-e most valami újat mondani róla. Elég elrettentő szó lelki tarsolyunkban – legtöbbünk rögtön továbblapozna! Erről mi jót lehet írni?! Hagyjanak már békén vele, már maga a szó is utálatos – de talán nagyobb szeretetre gyulladunk Isten iránt... Ki tudja?

Amikor elkezdtem olvasni a Teremtés könyvét, maga a Teremtő fogott meg benne leginkább. Már az első pár sor olyan dolgokat árult el Róla, amit nem is gondoltam volna. A Mindenható, a Legboldogabb Hatalmasság munkához látott és nekifogott alkotni. Golyóbisokat gyúrt, megvilágította, klímát rendelt mellé, millió pezsgő növényzettel lélegeztette, ezernyi nyüzsgő élőlénnyel benépesítette... Miért? Hogy boldoggá tegye általuk azt, aki számára a legnagyobb kincs: az Embert. Belé vetette minden bizalmát, rábízta alkotását, s gyönyörködve nézett végig rajta: *„és látta, hogy mindaz, amit alkotott, nagyon jó."* (Ter 1,31)

Gyerekkoromban nagyon szerettem a Csizmás Kandúr meséjét. Arról szól, hogy egy cica hogyan tesz

boldoggá egy szegénylegényt. Elgondolkodtató dolog, hogy egy macskáról elhisszük azt, amit Istennek a legtöbben nehezen, hogy: szeretne minket boldognak látni! Ádám és Éva sem hitte el Neki, bármennyire is igyekezett. Csak valaki másnak... Az egész Ószövetségben azt látjuk: mit meg nem tesz Isten, hogy saját kezével kihozzon egy megvetett, senki népet Egyiptom poklából, hogy új élete legyen – ők pedig csak mennek a maguk feje után, Nélküle.

Isten minden műve befejeztével az emberhez ment. *„Miután megalkotta a földből a föld minden állatát és az ég összes madarát, odavezette őket az emberhez, hogy lássa, minek nevezi el őket – minden élőlénynek az lett a neve, aminek az ember elnevezte."* (Ter 2,19) Milyen Istenünk van nekünk – itt a földön minden Alkotó magának tartja fenn ezt a kiváltságot! De Atyánk még ennél is tovább ment. *„Megáldotta az embert, és azt mondta Isten: töltsétek be a földet, hajtsátok uralmatok alá, és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain, és minden állaton, amely mozog a földön!"* (Ter 1,28) Ezzel egész alkotását az emberre bízta! Fel tudjátok fogni, mekkora szeretet van ebben? Ki adná oda porcelán madarát egy kisgyerek kezébe? Pedig az csak egy porcelán. De ha egy kiskutyát nyúzna minden érzék nélkül, azt már nem bírnánk szó nélkül hagyni! A mi Atyánk pedig a Föld minden élő-lényét az ember gondoskodására bízta, sőt nemcsak azt: Egyetlenét is az emberek kezébe adta, egészen. S amikor gonoszul bántak vele, még akkor sem vonta vissza döntését, mondván, hogy na ezt azért már nem tehetik meg vele! Mit lehet erre mondani? Ilyen szívvel jön hozzánk Isten...

Most hadd osszam meg veletek egyik legmélyebb óvónői félelmemet. Amikor munkába álltam, nem bíztam tekintélyemben és az önbizalmam sem verdeste az egeket. Ezért rémülettel töltött el az a gondolat: mi lenne, ha tegyük fel, egyszeriben mindenki azt csinálná, amit akar, és teljesen elveszíteném az uralmat felettük? Ha odaültetném magam mellé a rendetlenkedőt, hogy szemmel tarthassam, és ő azt mondaná: „Nem fogadok szót!" – és elrohanna. Mit tennék? Kergetőznénk az udvaron, míg elkapom? Gondolom, egy tanár is hasonló kínokat élne át, ha a tanulók bármit megengednének maguknak az órán. Csöppet sem vicces, mint ahogy néhány filmes gondolta. Nekem már az is nehéz volt, ha egyszerre kergültek meg a gyerekek valamelyik rendbontó bohóckodásaira, és percekig kezelhetetlenek lettek. Elég, ha arra az anarchiára gondolok, amin egy-egy áramszünet, bankrablás vagy tüntetések során keresztül mennek emberek. Mit élhetnek át kiszolgáltatottan, tehetetlenül az események sodrában? Most pedig gondoljátok meg, hogy tőlünk, emberektől ugyanezt a káoszt szenvedi el Isten, több ezer éve vétlenül, mind a mai napig. Így könnyebben megértitek, mi is volt az első ember és az összes többi bűne...

Mibe kerül az ember Istennek? Mindenébe, vérébe, örökös szenvedésébe... Isten sebe az ember lett. Annyi igazságtalanság, önfejűség, megátalkodottság és tenger bűn esik meg nap mint nap! Hogy bírnánk ki, ha – persze láthatatlanul – végig kellene néznünk, mi történik egy nap alatt a Földön, és minden elkövetett bűnnél jelen kellene lennünk – mint Isten angyalainak... Azt gondolom, beleőrülnénk a fájdalomba, vagy angyali jóvá lennénk egy szempillantás alatt! Protestáns testvéreink azt kérdezik, miért sír Mária? Miért sír? A tengernyi kíntól, attól sír. És mi is vért könnyeznénk ilyen teher súlya alatt...

Ha a teremtés szemlelésére legalább pár percet szentelnénk, rögtön észrevennénk, mennyi szépség árad belőlük – a legkisebbtől a legnagyobbig. A következő órát egész biztosan áhítatban a térdünkön töltenénk. Többször megnéztem már a tyúkhúr pici, 3 milliméteres virágját, milyen gondosan van megfestve az a csöppnyi szirom – Salamon király valóban nem öltözött szebben nála, annyi báj van benne. Ott van az árvácska vagy a rózsa szirmának megigéző bársonyossága. Vagy a búzavirág kemény szárából szinte kipattanó égszínkék virága. Ott a napraforgó óriási, majd félméteres feje! A kemény, rücskös fa termelte piros héjú húsos cseresznye csodája, belül fában rejtőző maggal! A görögdinnye zölden csíkos gömbjének, édes, vízzel teli, piros húsa... a fabölcsőben növekvő dió olajos magva, a fenyőtoboz fapikkelyeinek csodája... Engem ezek a teremtmények éveken át könnyekig meghatottak és szerelemre gyújtottak Alkotójuk iránt. Szebb festmények, mint a naplementében színvarázsos-éggel összeérő Duna percről percre változó képe, keveset láttam, és mindezt teljesen ingyen!

Isten nagyvonalú, mindent elárasztó, örökké kiomló szépsége meglágyította kemény szívemet... és karjába simultam. Miért fél, mijét félti Tőle az ember? Örök rejtély marad számomra. A picurka hangyák megszégyenítenek minket! Mindennap teszik a dolgukat, rendezetten. Az emberiség meg úgy él, mintha egyedül ő lenne a világ közepe, és körülötte forogna minden. Több milliárd Én-központú ember, akit csak egy valaki érdekel: saját maga. Több milliárd ember van arról meggyőződve, hogy egyedül ő látja jól a dolgokat! Ebben a világban mindenki mindenkinek az ellensége,

mert mindenki a maga igazáról akar meggyőzni mindenkit. A „meggyőzősdi-legyőzősdi" versenyében a hangosak, az erőszakosak vannak élen, a szelídek, a szerények lemaradtak, a gyengék, az együgyűek szóhoz sem jutnak. Őnekik szól bátorításul Jézus Boldog-mondásainak vigasza (Mt 5,3-12). Jézus nem szállt be a versengésbe és követőinek sem ajánlotta. Egy Valakinek adott igazat, egy Valakit tartott jónak, egy Valakinek az akaratát teljesítésre méltónak, mert Isten-központúságban élt és erre hívott minket is. Száműzte az önakaratot, hogy trónra ültesse a szeretetet! Nekünk, kereszténynek egyet kellene akarnunk, teljes egyetértésben: Isten nevében elfogadni egymást szeretetben.

Egyszer a buszra várva elnéztem egy fiatal szerelmespárt a megállóban. A lány átölelte karjával a fiú nyakát. Egymáshoz simulva csak egymást nézték. Arra gondoltam, milyen jó nekik, amikor Isten így szólt: „Látod, te is ennyire odaadtad magad a Rossznak. Magadhoz ölelted és egészem odaadtad magad neki..." Huh, még most is belém sajdul a fájdalom attól, ahogy megláttam, mit is tettem az életemmel. Szépséges lelkem Isten képmása volt: szeretetre teremtve. Ami kezdetben jó volt (Ter 1,31), menetközben elromlott, mert hittem a bemocskoló, szép szavaknak, hízelgő szólamoknak. Feladtam a tisztaságot, elhagytam a szépséget, acsarkodó farkassá, sárban hempergő disznóvá lettem, minden rosszra odaadva magam. A Jót, a Kedveset, a Szépet elhagytam, más javak kedvéért... hogy is tehettem? A semmit választottam a Minden helyett! Vak és süket lettem az Egyetlennek Szerelmére. Ez a parázna nemzedék más nyakát öleli át, nem az ő Istenéét. Másra néz, és másra figyel, magára hagyva Istenét, egyedül jár a maga útján mindhiába. Rettentő dolog ez!

Isten magának teremtett minket, hogy legyen kit boldoggá tennie, legyen kit boldognak látnia, akitől „táncra perdül" benne minden. Az ember mégis azt ölelte keblére, aki Istennek és embernek halálos ellensége, aki – titkon – tönkre akarja tenni Őt és mindent. Annak hiszünk, annak szolgálunk, annak útján járunk. Ez az a Bűn, amit az első ember követett el a tökéletes Jóság ellen. Ez „a BŰN", mert a teljes Szeretet ellen követtük el. A rossz hír az, hogy ez a döntés az egész emberiségre Halált hozott. Hacsak mind rá nem lelünk az egyetlen Kijáratra, az egyetlen „Ajtóra", ami kimenekülést ad ebből az áldatlan állapotból. Ámen.

Andrea

LEVÉL A TESTVÉREKHEZ...

Kedves Testvérek!

Lányi Enikő vagyok, hivatásom orvos. Mint férjem, én is katolikus családból származom. 1990-ben, első gyermekünkkel a kerületbe költözve bekapcsolódtam a Béke-téri Szent László énekkar munkájába. Hetente próbáltunk, ünnepeken énekeltünk, misére jártunk, azt hittük, hogy mindent megtettünk, amit kell, de így utólag belegondolva csak vasárnapi keresztények voltunk. A Bibliát nem olvastuk, hitünket nem mertük megvallani, és bár próbáltunk jók lenni, sokszor nem sikerült. Életünket mi akartuk irányítani.

A változás még 1990-ben kezdődött életünkben, amikor a családban egy súlyos betegség miatt kapcsolatba kerültünk a katolikus karizmatikus megújulási mozgalommal. Eleinte ugyan kicsit furcsa volt, ahogy saját szavaikkal imádkoztak, nyelveken énekeltek, de rögtön megtetszett és vonzott az a nagy szeretet és segítőkészség, amit a testvérektől kaptunk. Az évek során megszületett 2. és 3. gyermekünk és eljártunk a kisebb-nagyobb összejövetelekre, hallgattuk a tanításokat, tanúságtételeket, megismertük az énekeket, lelkigyakorlatokra mentünk, egyre jobban megismertük a Bibliát. Az Úr lépésről-lépésre vezetett, alakított bennünket, külön kegyelméből kettőnket egyszerre.

1995-ben voltunk először az Országos Katolikus Karizmatikus Találkozón a Budapest Sportcsarnokban. Előtte én sem tudtam elképzelni, mit fogunk ott reggeltől estig csinálni, de az előadásokkal, tanúságtétellel, Szentmisével úgy elröpült az idő, hogy még tovább is maradtunk volna. Ott voltam először Szentségimádáson.

Amikor behozták az Oltáriszentséget, „térdre kellett borulnom" előtte és egy óráig nem is tudtam felállni. A gyönyörű gitáros énekek mellett és a csöndben

először tapasztaltam meg az Oltáriszentségben valóban jelenlévő Jézus jelenlétét! Más emberként mentem haza, mint ahogy odamentem.

Azóta minden alkalmat megragadok, hogy akár hagyományos, akár gitáros szentségimádáson részt vegyek, és az évek múltával egyre erősebb indíttatást éreztem, hogy a mi plébániánkon is legyen rendszeresen szentségimádás. 1998 óta a nyári szünet kivételével havonta szervezünk szentségimádást, Róbert atya javaslatára elmélkedéssel egybekötve, melyre előadókat hívunk. S ha csak egy embert is megérint az Úr, már megérte.

Magunk sem tudtuk, s úgy tapasztaljuk, hogy mások sem tudják, mit jelent dicsőíteni, imádni az Urat. Pedig az Úr a dicsőítésben „lakozik", ott van, ahol dicsőítik. Ezt tudatosan kell elkezdeni, s mindenért dicsőíteni kell Őt.

Igen jó alkalom erre a szentségimádás, amikor ezen kívül kiönthetjük Neki a szívünket, hálát adhatunk, kérhetjük Őt, és a csöndben várva meghallhatjuk, amit Ő akar a szívünkre helyezni. A mai ember a nagy rohanásban azt hiszi, hogy nincs ideje imádkozni, Bibliát olvasni, vagy csak egyszerűen ott lenni Előtte. Így a legnagyobb jótól fosztja meg magát, pedig egyedül az Úr az, akiben nem csalatkozunk, aki meg tud erősíteni testileg, lelkileg, aki bátorít, akihez menekülhetünk.

Akit szeretünk, azzal egyre több időt akarunk tölteni. Varga László atyát idézve: „Ha nem szeretsz azzal lenni, aki annyira szeret téged, hogy meghalt érted a kereszten, az nem idő, hanem szeretet kérdése."

Gondolkodjunk el! Mennyire szeretjük mi az Urat? Mennyi időt töltünk vele, mennyi időt adunk neki? Olvassuk-e a Bibliát, az Ő szavát naponta, ha csak egy „fogmosásnyi" ideig is? 1998-ban Kemenes Gábor atya vezetésével Szentlélek-szeminárium volt plébániánkon, melynek végén az ő javaslatára megmaradt két imacsoport. Azóta is rendszeresen összejőve tanulunk imádkozni, próbálunk személyes kapcsolatba kerülni az Úrral, mindenkit szeretettel várva.

Isten továbbra is vezet bennünket az Ő Igéje, az atyák és testvérek által. Megtanultuk és megértettük, hogy Istennél jobban nem szeret bennünket senki, Nála jobbat nem akar nekünk senki, és Nála jobban senki sem tudja, hogy mi a jó nekünk.

Megtanultuk, hogy rábízzuk életünket, halálunkat, családunkat, munkánkat, szolgálatunkat, és nem kell semmiért aggodalmaskodnunk, mert a legjobb kezekben van már, és biztosak lehetünk abban, hogy a legboldogabbak akkor leszünk, ha keressük, megtaláljuk, és meg is cselekedjük, amit az Úr tervezett a mi életünkben.

Így vállaltuk idősebb korunk ellenére 4. gyermekünket. És bár több a munka, éjszakázás, nem bántuk meg, és meg kell vallanunk, Neki volt igaza. Sok úton lehet az Úrral találkozni, minket ezen vezetett. A lényeg ugyanaz: fogadjuk el Őt Urunknak, Teremtőnknek, Megváltónknak, nyissuk ki szívünket és hagyjuk, hogy belépjen életünkbe, és úgy alakítson, ahogy Ő akarja. Akkor elvezet arra a csodálatos útra, mely már itt a földön mennyei boldogságot ad.

Dicsőség és hála legyen Neki minden jóért és minden megpróbáltatásért! Ui:

Szentségimádás minden hó 3. vasárnapján. Imacsoport: minden hó 2. és 4. szerdáján a hittanteremben.

Lányi Enikő

Kedves Testvérek!

Amikor Áron testvérünk megkért, hogy írjunk röviden magunkról, először nem tudtam, mit is írhatnék, de aztán arra gondoltam, nagyon sok mindenért hálásnak kell lennem az Úrnak, és hátha valakinek segítségére lesz, ha leírom, hogyan tapasztaltam meg életemben Isten segítségét és irányítását.

Fábián József vagyok. Feleségem Lányi Enikő. Négy gyermekünk van. Mind a ketten orvosok vagyunk. Életem fontos döntései szinte úgy maguktól jöttek. Hogy orvos lettem, hogy éppen azt a lányt választottam, aki a feleségem lett. Hálát kell adnom az Úrnak a szép, kis nógrádi faluért, ahol nevelkedtem, szüleimért, nagyszüleimért, őseim hitéért. Hálát kell adnom buzgó vallásos nagymamámért, aki olyan nagy szeretettel vett körül minket, unokáit. Hálát kell adnom falunk akkori plébánosáért, aki annak idején Pannonhalmán tanult, így én is odakerülhettem. Hálát kell adnom orvosi hivatásomért is, a feleségemért is. A gyönyörű és okos gyerekekért, akikkel megajándékozott az Úr, akik már kicsi korukban különös fogékonyságot mutattak a hitre. Hiába: ilyeneké a mennyek országa!

Külön történet, hogy hogyan kerültünk a Béke térre. Régebben Budán laktunk. Misére a városmajori templomba jártunk, Hajnal Róbert atyához. Azután ő elkerült onnan, mi nem is tudtuk, hová. Nem sokkal később elköltöztünk Angyalföldre, de még egy ideig visszajártunk a Városmajorba. Egyszer nem volt már idő oda elmenni, így a Béke térre mentünk. Megálltunk hátul. „Olyan ismerős ez a pap" – mondtam magamban. Kiderült, Róbert atya az. Hát azóta ide járunk. Nagyon sokat köszönhetek Róbert atyának is, és az egész Béke téri közösségnek is. Vasárnapról vasárnapra fontos lelki táplálékot jelentenek a szentmisék, Róbert atya prédikációi. Két gyermekünket már itt keresztelték. Itt ministrálnak gyerekeink. Elmondhatom, csodálatos érzés ott látni őket.

Két dolog hozott még nagy változást életemben. A Katolikus Karizmatikus Megújulással való találkozásom és az áldoztatói, kisegítő lelkigondozói szolgálatom.

Mindig is hívőnek gondoltam magam. Imádkoztam néha, templomba is eljártam, ismertem a Szentírást. De valahogy hiányzott a tűz az életemből. Mert még nem adtam egészen Jézusnak a szívem, mert még én akartam lenni az ura az életemnek. Nem is gondoltam például, hogy bűn az, ha megnézek bizonyos filmeket, amiket mások is megnéznek, ha indulatos és szeretetlen vagyok a gyerekeimmel, ha haragot tartok, vagy megszólok másokat. Amikor elvégeztem a Szentlélek-szemináriumot, és megtettem ezt a döntő lépést, nem éreztem semmi különösebbet, de elkezdődött egy lassú átalakulás. Megtapasztalhattam, hogy az Úr közel van, szeret személyesen engem és téged, titeket is, testvérek. Azóta a családi életünk, orvosi munkám, emberekkel, betegekkel való kapcsolatom átalakult. Megértettem, hogy nem elég vasárnapi keresztényként élnem, hanem mindennap Jézust kell követnem. Hogy Ő segít megszabadulnom bűneimtől, uralkodni indulataimon. Azóta az ima nem kötelesség, nem teher, hanem mindennapi táplálék. A Szentírással nem tudok betelni! A szentmise élővé vált! Semmi sem szerez akkora örömet, mint hogy Őróla beszélhetek, Őt vihetem a betegekhez, hogy láthatom, hogyan működik kegyelme, hogyan gyógyít testi-lelki betegségeket. Hála Istennek, feleségem, nagy fiam, sőt már a lányom és a kisebbik fiam is igyekeznek az Urat szolgálni.

Szeretnénk ezt másokkal is megosztani, ezért is indítottuk be a gitáros szentségimádásokat. Nincs még egy olyan intenzív találkozás Vele, mint imádni Őt az oltáriszentségben. Csendben, szelíden vár mindannyiunkat. Azért nem dicsőségben és hatalommal jön hozzánk, mert nem akar ránk ijeszteni. De mindegyikünkhöz van mondanivalója, és mindenkit meg szeretne ajándékozni, meg szeretne gyógyítani. Annyi sokan közülünk sérültek és betegek vagyunk, és sokfelé keresünk gyógyulást. Sokszor tisztázatlan eredetű, vagy egyenesen tisztátalan forrásoknál, miközben az élő víz itt van, és csak merítenünk kellene belőle. A világmindenség Ura és Teremtője, testnek és léleknek Orvosa itt van a kenyér színe alatt!

Amikor a templomban lehetek, különösen ha az oltárnál szolgálhatok, úgy érzem, ez az igazi otthonom, hogy akik itt vannak, azok az én testvéreim, és ez az imádás és dicsőítés, ez a boldog együttlét folytatódik majd a Menyországban is.

Azt szeretném, ha minél többen megismernék az Úr Jézust, és így megtalálnák életük értelmét, és megszabadulnának nyomasztó terheiktől.

Fábián József

HÁLA

A hála kicsiben kezdődik. Először nem Isten felé irányul, hanem az emberek felé és abból áll, hogy az ember valakit azért tisztel és azért áll mellé, mert valamit kap vagy nyer általa. Egy zsidó közmondás így szól: „Ne dobj követ abba a kútba, amelyből ittál."

Ma sokaknak nehéz megérteni, tulajdonképpen mit is jelent Istennek hálát adni. Tulajdonképpen mi is történik néhány szón kívül?

Ha az afrikaiak egy embernek megköszönnek valamit, akkor nagyon szemléletesen írják le, hogy hogyan teszik ezt. A Basute afrikai ezekkel a szavakkal köszöni meg: „Ezt jól csináltad!" A Herero: „Ez szükséges volt!" A Zulu: „Te jól tejelő tehenem vagy!" Mikor megköszöni azt, amit valaki tett érte, egyben reméli, hogy az illető, ha szükséges lesz, újra így fog cselekedni. Az élet elviselhetőbb azok között, akik hálásak egymásnak és a megértés egyik és másik gondolatában, egymás akaratában növekszik.

Michael rabbi nagy szegénységben élt, de az öröm nem távozott el tőle egy órára sem. Megkérdezte tőle valaki, hogyan tud mindennap imádkoznia? „Áldott legyen, Aki nekem mindazt, amire szükségem van, megadja." – „Hát hiszen tudja, hogy minden hiányzik, amire az embernek szüksége van." – „Az, amire szükségem van, az a szegénység. És azt megkapom" – felelte a rabbi.

„A normális életben az ember egyáltalában nincs tudatában, hogy mérhetetlenül többet kap, mint ad és hogy a hála gazdagítja igazán az életet. Az ember könnyen túlértékeli saját tevékenységét és annak fon-

tosságát azzal szemben, amire csak mások által jutott" (Dictrich Bonhaeffer).

Minden Tőled jön Uram: Védelem és veszély, világosság
és sötétség. Köszönöm Neked, hogy ezt tudom.

Semmi sem történik magától.
Hogy nappal lesz, köszönöm, és hogy éjszaka lesz és a napnak vége. Semmi sem magától érthető, ami nappal vagy éjjel történik.

Millió év elmúlt mielőtt én voltam, talán évmilliók múlnak el utánam. Valahol középen van néhány nyár, amelyekben ezen a földön nappalom van.
Ezért az időszakért adok hálát Neked. Nincs hozzá jogom, hogy élvezzem.

Minden, ami történik ajándék nekem.
Minden valóság, amit megértek, ajándék.
Minden szeretet, amit adok vagy kapok,
Minden életerő, amely eltölt engem.

Minden, ami eszembe jut, a Te gondolatod.
Honnan jutna eszembe, ha nem Tőled?

Minden, ami ölembe hull a Te ajándékod.
Kitől hullana ide, ha nem Tőled?

Minden, ami nehéz nekem, a Te akaratod,
amit köszönök Neked.
Ki tenné vállamra, ha nem Te?

Ami vagyok és amim van a Te csodád.
Mert mindenben Téged nézlek.
Uram, köszönöm, hogy a Te akaratodat nézem
és egész szívemből köszönöm Neked.

Jörg Zink

Tartalomjegyzék

Katona István: Semmi sem szakíthat el az Úrtól... 3
Békés Gellért: Jézus Örömhíre és az evangéliumi boldogságok 4
Izsóf Lilla: Szívedre zártan 6
Horsthuis: Az emberek Jézushoz vezetésének módszere 7
Pénzért mindent? 10
Mariann: Az imádság gyógyító hatása 11
Andrea: Bűn és amit nem is gondolunk . 13
Lányi Enikő – Fábián József: Levél a testvérekhez.... 15
Jörg Zink: Hála 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

MARANA THA
A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja
Megjelenik kéthavonta.
Szerkesztőség:
Budapest 1146 Thököly út 120.
Tel: 222-5306
Felelős kiadó, főszerkesztő:
Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség
Marana Tha 2000 Alapítványa
Műszaki szerkesztő: Fehérváryné Merényi Ágnes
Készült: ETO-Print Nyomdaipari Kft.
Felelős vezető: Balogh Mihály

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

- Szeretettel közöljük Olvasóinkkal, hogy decemberben megjelentettük **Matthew Kelly: Meghívás az örömre** című könyvét, mely egy 24 éves fiatal tanúságtételéről szól. (Ára: 800.–Ft)
- 2007. februárjában **kezdődnek Közösségi házunkban** (Bp. 1146 Thököly u. 120.) az alábbi **szemináriumok:**
  - **2007. február 5-én** este 6 órától a **Szentlélek-szeminárium,**
  - **2007. február 7-én** este 6 órától a **Gyógyító szeminárium,**
  - **2007. február 8-án** este 6 órától a **Szabadító szeminárium.**

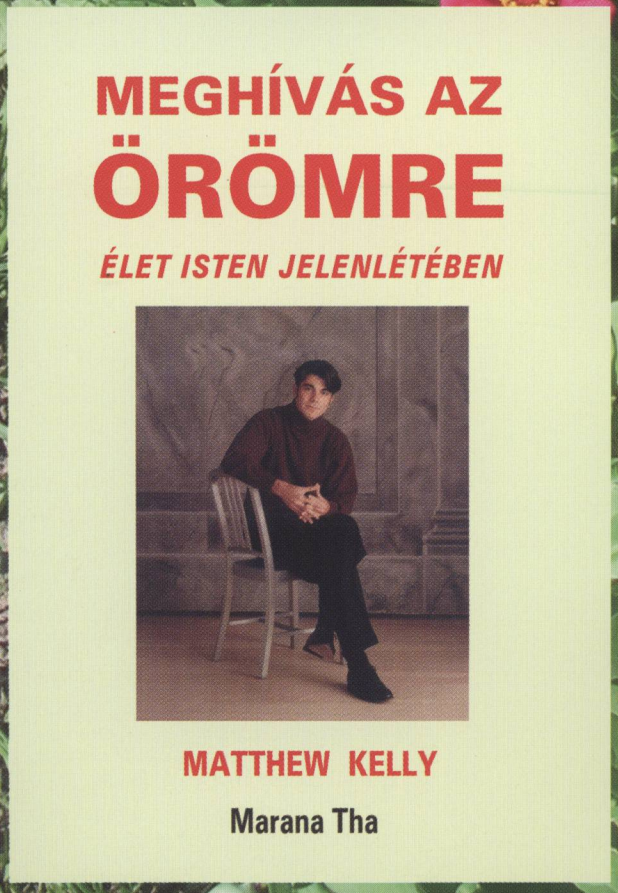
  Jelentkezni lehet a 222-53-06-os telefonszámon vagy személyesen a Közösségi Ház irodájában (H-CS: 10-16 óra között).
- Aki **adójának 1%-át** Alapítványunk részére kívánja küldeni, az alábbi módon teheti: Adószám: 19622309-2-43; Kedvezményezett: Marana Tha 2000 Alapítvány. Előre is köszönjük!
- **Olvasóink testi és lelki gyógyulásáért** havonta szentmisét mondatunk.
- Akik még nem rendezték 2007-re **újság előfizetésüket**, kérjük, mielőbb rendezzék.
- **Szeretettel üdvözöljük újságunk új előfizetőit!** Kívánjuk, hogy lapunk olvasása lelki segítségükre és örömükre legyen!
- Újságunk 2006. évi utolsó számának néhány darabja nyomdai hibásan került postázásra. Aki ilyen lapot kapott, kérjük szíveskedjen visszaküldeni, hogy a jó példányt el tudjuk küldeni helyette. Elnézést kérünk a nyomda nevében is!
- **Minden hónap első szombatján este fél 8-kor** a Pesti Ferences templomban – 2007-ben is – **folytatódnak a karizmatikus szentmisék.** Mindenkit szeretettel várunk!
- Az **„Áldjad én lelkem az Urat"** című énekeskönyv énekeit decemberben sikerült újra kiadni audiokazettán. A kb. 60 perces kazetták ára: 800.–Ft/darab.
- **ISTENTŐL ÁLDOTT, BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES OLVASÓNKNAK! A SZERKESZTŐSÉG**

Címünk: 1146 Bp. Thököly út 120. Tel/fax: 222-53-06
E-mail cím: maranatha.hu@freemail.hu; katona.istvan@freemail.hu
Honlapunk: www.maranatha.hu **Mobil:** 06/20 438 61 60

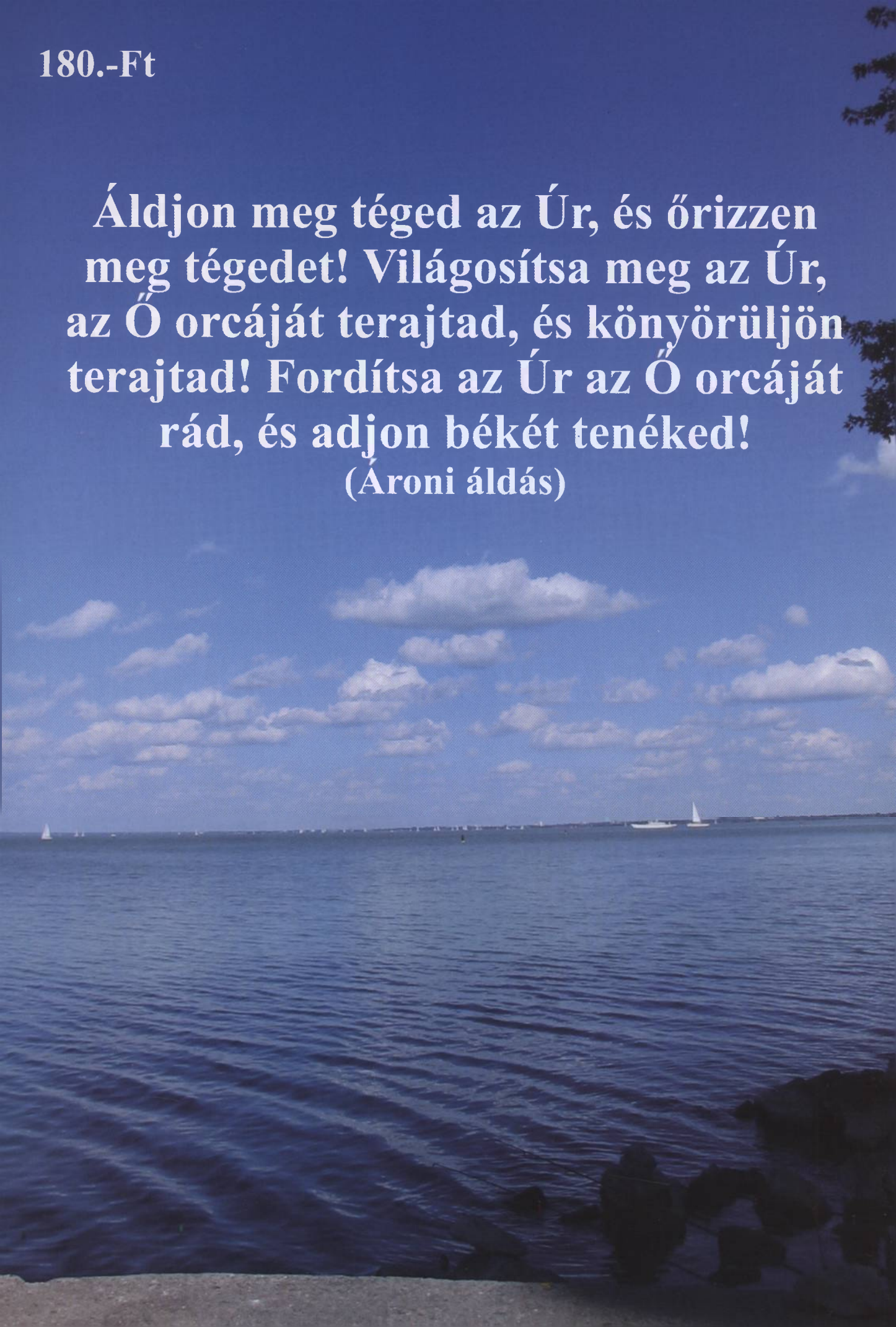
"Minnél nagyobb volt bennem az öröm, annál jobban vágytam az imádság magányára...a csendben Jézus jelenlétére figyeltem. Megbeszéltem vele a dolgokat, amelyek nyugtalanítottak. Elmondtam aznapi terveimet, és családom gondjait...betöltötte az öröm a szívemet."

(Matthew Kelly)

LEGÚJABB KÖNYVÜNK!

180.-Ft

Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg tégedet! Világosítsa meg az Úr, az Ő orcáját terajtad, és könyörüljön terajtad! Fordítsa az Úr az Ő orcáját rád, és adjon békét tenéked!

(Ároni áldás)